

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Den troe, som JEsu favner

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Den troe, som JEsu favner", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 167*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson02val-shoot-workid93546.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Nr. 192.

 Mel. Jeg vil din Priis udsynge.

 Den troe, som JEsu favner,
Og hiertet rense kand,
Den troe, hvorved man havner
I himlens fryde-land,
Den troe er sterk, og maa
Al verden undertræde,
I sorrig og i glæde
Sin prøve kunde staae.

 2. En christen bærer sværdet,
Og fast i striden staaer,
Mod satan har hand hærdet
Sit sind i JEsu saar,

* * * 168

 Hand maa ved liv og død
Sig ikke lade binde,
Saa sandt hand hist vil finde
Sin roe i JEsu skiød.

 3. Den troe, som vil med lempe
Og uden møye frem,
Den troe, som ey vil kæmpe
Sig giennem verden hiem,
Den troe er død og kold,
Ey værd en troe at nævne,
Har ingen kraft og evne
Mod satans piil og skiold.

 4. Den sande troe i striden
Er mangen gang vel svag,
Og synes undertiden
At have tabt sit slag;
Dog er den sande troe
Saa sandt i hiertet inde,
Saa kand hun overvinde,
Før faaer hun ingen roe.

 5. Den troe, som ham har funden,
Der heder sielens skat,
Er hun end skiult i grunden,
Og synes gandske mat,
Saa sandt hun er kun der,
Saa har hun kraft at kæmpe,
At fælde og at dæmpe
Den hele satans hær.

 6. Den svage troes sukke
Er fienden dog for sterk,

* 169

 Hun kand hans pile slukke,
Og skiende al hans verk;
Den gnist, den svage troe
Mod satan er en lue,
Det rør er spyd og bue
At slaæ hans magt i to.

7. Hun kand vel ogsaa slykkes
I hiertet gandske ud,
Naar villien forrykkes,
Og viger fra sin GUD;
Men vil det svage sind
Sin JESum ikke slippe,
Saa staaer hun som en klippe
Mod fiendens hav og vind.

8. Vor troe, er hun end liden,
Saa er hun dog af GUD,
Og derfor sterk i striden
Mod alle satans skud,
Vor troe er dog den seyr,
Som verden overvinder,
Som alle lyster binder,
Og spotter satans leyr.

9. Vel an I svage hierter!
Saa fatter kun et mood,
Og lad det koste smerter,
Ja ære, liv og blod,
O holder eder tæt
Til JESu blod og vunder,
Saa ligger satan under
Med al sin magt og ret.

* * * 170

10. Det er en sag at merke
Til trøst i kampens tiid,
De svage blive sterke
I allerstørste striid,
Jo værre det gaaer til,
Jo mere skal du vinde,
Og større kraft befinde,
Naar du kun stride vil.

11. Men gjør dig ingen tanker
Om troen i dit sind,
Naar du saa villig vanker
I verdens lyster ind,
Vil blive i din roe,
Og ey mod synden stride,
Du har, det maa du vide,
Du har slet ingen troe.

12. Var det en troe, med munden
At sige kun: Jeg troer!
Naar hiertet ey i grunden
Er rensed ved GUDs ord,
Da var der fromme nok
Og troende i tiden,
Da var hun ey saa liden
Den rette troens flok.

13. Ney det, vilt du det vide,
Er troens rette tegn,
Mod verdens lyst at stride
I denne jammer-egn,
Sin JESum have kier,
Ham ey at kunde miste,
Før skulde hiertet briste,
Det viser troen her.

* * * 171

✠ 14. O JEsu! hierte-milde
Og yndigste GUds lam!
O! tænk dog, hvad det vilde
Mig være for en skam,
Om jeg dig, du, som mig
Med blodig kamp har vunden,
Saa troløs blev befunden,
At kunde miste dig.

✠ 15. Ney, ney, min lyst og ære,
Du est mig alt for sød,
Ney, din jeg vist vil være,
Det gielde liv og død;
Lad komme hvad der vil,
Jeg vil det alt bestride,
Og intet andet vide
End høre JEsu til.